

Zamyšlení: 81. O věřitelích a dlužnících

Nejprve vysvětlení a omluva:

Vždycky jsem byl v matematice dost slabý. Pokud se zde někde přepočítám, tak mi to odpustte.

Zamyšlení O věřitelích a dlužnících

Tento příběh, který Ježíš vyprávěl, je velmi znepokojivý.

Zamyšlení O věřitelích a dlužnících

Byl jednou jeden král, který si chtěl vyřídit účty se svými služebníky. Jakmile má k dispozici všechny údaje, jsou povoláni dlužníci.

Nyní je k němu přiveden někdo, kdo mu dluží 10 000 talentů. Talent je 6000 drachem nebo denárů (podle toho, zda počítáte v řecké nebo římské měně). Jak víme z jiného podobenství, denní mzda dělníka byla asi 1 denár. Takže to tento chudák s těmi 60 000 000 drachem trochu přehnal.

Nevíme, jak to udělal, možná to byl piják nebo hazardní hráč, možná bylo několik let sucha a neúroda, možná investoval neuvážené investice nebo se rád předváděl a chtěl zapůsobit na své přátele, možná nebyl schopen odmítnout přání manželky a nikdy neříct dětem ne, nebo.. nebo ... a nyní čelí tomuto naprosto ohromujícímu požadavku, splatit svůj dluh ihned. A jediné, co může říct, je přiznat se třesoucím se hlasem: „Nemám tolik peněz.“

Nyní přichází ke slovu právní řád. Dluh je dluh a musí být splacen. Dlužník je za svůj dluh zodpovědný. Jeho majetek by tedy měl být prodán a on, jeho žena a děti by měli pracovat jako otroci, dokud nebude vše splaceno.

Netuším, jak velký měl majetek. Ale pokud to převedeme na pracovní výstup, vypadá to asi takto:

60 000 000 denárů: 1 denár byl denní mzda = 60 000 000 pracovních dnů: 313 pracovních dnů za rok (když dovolíme otrokům mít Sabbat) je 191 693 let práce.

Předpokládejme, že ten dobrý muž měl 10 dětí, pak bychom to mohli podělit dvanácti a dostali bychom téměř 16 000 let. I když jeho majetek stále něco vynáší, jedna věc je jasná: jeho soudní věc je zcela beznadějná. Z dluhové pasti by se nikdy nedostal, i kdyby měl stravování a ubytování zdarma.

Dlužník se ale snaží vyjednávat. Padá na kolena před králem a prosí: „Měj se mnou trochu trpělivosti! Chci ti všechno zaplatit!“

To je samozřejmě vtip. Král to ví. Král ví, že to on ví, a on ví, že to král ví. Ale možná ... možná by mohl něco slevit?

A ano: král vidí, jak tam ten chudák klečí, a král je bohatý a má srdce. Nechce tuto rodinu uvrhnout do katastrofy, vůbec ho to nebaví. Není to typ, který rád vidí lidi trpět, a i když má úplnou pravdu, může dál žít bez těchto 60 000 000 denárů. Nyní by z toho mohl alespoň něco získat, možná z výchovných důvodů, ale chce dát tomuto muži skutečnou šanci, nechat mu dům a majetek, aby mohl začít znovu.

A tak král říká: „Odpouštím ti celý dluh. Můžeš odejít.“

Ten muž jde domů jako ve snu. Dostal milost. Je na nule a může začít znovu, lépe, odpovědně.

Něco ho napadne. Starý Jakub mu stále dluží 100 denárů. Teď je mohl použít. Ovšem kdyby mu ten darebák Kuba nedlužil tyto peníze, dlužil by králi jen 59 999 900 denárů. Kdyby Kuba nebyl tak nespolehlivým plátcem ... za všechno může Kuba! Vymáčkne to z něj!

Hledá Jakuba a také ho najde. Popadne ho a škrtní ho, aby bylo zcela jasné, že to myslí vážně: „Zaplat mi ty peníze! Ihned!“

Jakub zpanikaří, protože ty peníze nemá. A ať už nemáte 60 000 000 nebo 100 denárů - pokud je musíte zaplatit, je to vždy stejné, a každý nárok je hrozivý. Jakub tedy padne na kolena a prosí: „Měj se mnou trochu trpělivosti! Chci ti všechno zaplatit!“ - což nám zní jaksi povědomě a v tomto případě to možná není tak nereálně.

Ale jeho věřitel nezná ani milosrdenství, ani kompromisy. Umí také dokázat vinu svého dlužníka, a tak chudák starý Jakub končí ve vězení.

Ale někteří královi služebníci si toho všimli. Jsou tímto chováním velmi šokováni a hlásí to králi. Krále se zmocní spravedlivý hněv; nechá muže zavolat a řekne mu: „Ty zlý služebníku! Odpustil jsem ti tento obrovský dluh a co jsi to udělal? Měl jsi mít stejné milosrdenství pro svého spoluslužebníka jako jsem měl já pro tebe! Beru zpět tvoje oddlužení!“ A předává muže mučitelům, dokud nebude vše zapláceno (tedy navždy).

„Přesně tak to s vámi udělá můj nebeský Otec, pokud neodpustíte každý svému bratru ve svém srdci,“ uzavírá Ježíš.

Můžete si vybrat, podle kterého principu chcete žít. Pokud chcete žít z milosti, musíte se vzdát svých práv. Pokud chcete své právo, pak totéž platí i pro vás, pak Bůh také trvá na spravedlnosti.

Tento příběh je v [Matoušově evangeliu 18: 21-35](#).

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)